

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden a kiadóhivatalban, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
CIRNER J. JÓZSEF
papírnagykereskedése, hova az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatnak vissza.

KÖZÉRDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve
egész évre 4 frt.
félre 2 frt.
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
□ centiméterenként 3 kr.
Kereskedők és gyárosok külön arkedvezményben részesülnek. Bélyegdíj 30 kr.
Nyilttér sora 20 kr.

Városi közgyűlés.

November hó 27-én d. e. 10 órakor tartotta a városi képviselőtestület a városháza nagytermében Csató János kir. tanácsos alispán, mint a tisztújító szék elnöke és Kovács Gyula polgármester elnöke alatt közgyűlést, melyen szép számú tagok részvételével a szokott érdeklődés mellett bő tárgysorozatot intézett el.

A tisztújító szék megkezdése előtt a polgármester Ludvig János városi képviselő halála folytán részvételteljes szavakban emlékezett meg az elhunyt érdemeiről.

Továbbá a földmivelési miniszternek a lóheréseket pusztító „Apion” bogár kiirtásáról szóló rendelete kihirdetett, a legtöbb adófizető képviselői tagok jegyzéke véglegesen megállapított s azután Kónya Albert vásár ajánlata névszerinti szavazással elfogadtatott.

Az italmérési jog feletti curiai ítélet és a törvényszéki kiutalási végzés bejelentetett, — a város részére kiutalt tőke — valamint annak felszaporodott mintegy 50 ezer frtnyi kamata szabályszerű felvételére a polgármester, mint a város törvényszerinti képviselője felhatalmaztatott.

Közokt. ügyi miniszter N.-Enyedre egy népiskolát szándékozván felállítani, — ezen intézkedést a városi képviselőtestület hálás köszönettel fogadja és az e célra szükséges telket és tűzi fát megajánlja.

Müller Mihálynak kis leánya emlékére a leányiskola részére tett 100 frt alapítványáért a közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetet mond.

A kisdudóvoda alapító levele elfogadtatott — s felterjesztésére a tanács utasított.

Az új leányiskola építésével a műszaki felügyelet gyakorló főmérnök Nádory Vilmosnak 300 frtot — Incze Sámuel város gazdának rendkívüli buzgósággal végzett munkájáért 50 frt jutalom-díjat, végül az építő bizottságnak jkvi köszönetet szavazott meg a közgyűlés.

Dr. Winkler Albertnek telkesítése ügyében

tett czélszerű módosítás folytán határozat hozott s ezzel egy csinos új utca létesített.

Kozma Gyula magyar-utcai házat megvétele felajánlva, a tanács felhivatott a további tárgyalásra.

Zeyk Gábor diódi birtokos a leányiskola részére értékes tornaeszközöket ajándékozván, ezért a képviselőtestület meleg köszönetet szavazott.

A polgárok gárdája ifj. Winkler János polgárosítása által még egygyel szaporodott, egyhangulag reá esett minden szavazat.

Ezután felolvastatták a főiskola irata, melyben köszönetet mond a polgárságnak a Kolozsvárról győztesen hazatért ifjak ünnepélyes fogadtatásért.

Török Bertalan és 24 képviselő társa azon lelkes indítványa, hogy a millenium alkalmából a városnak anyagi erejéhez mért rendezése, szabályozása és rég szükséges középítkezéseinek tervszerű megállapítása végett egy bizottság küldessék ki, mely bizottság tervét oly időben terjessze be, hogy az mielőbb kivihető legyen — elfogadtatott és az indítványozó 12 képviselő társával együtt a bizottságba megválasztatott.

A közgyűlés folyama között a megürült pénztári ellenőri állás Sass Albert helyettes ellenőrrel 24 szavattal Telegdi István 22 szavazatával szemben betöltetett. Gratulálunk és elvárjuk, hogy nehéz hivatalát a város javára s a polgárság megelégedésére buzgalommal és tapintattal teljesítse.

Referens.

A mi Nimrodaink.

A nagy-enyedi vadásztársulat mult hó 25 és 26-án érdekes vadászatot rendezett a „Szabaderdön,” melyen részt vettek: dr. Waró László, Dezső Zsigmond, Sombori Sándor, Buda Ede, Wagner János, Fonyi József, Konec Albert (új adquisitio!) Horváth Miklós társulati tagokon és Sándor Albert revier felügyelő s főszakácson kívül, mint meghívott vendégek: Geley Gyula (az egész világ „Gyula bácsija,“) Dosius Demeter, Maros-

Ujvárról és Hegedüs Lajos Gerendről, — felszerelve természetesen mindnyájan egy egész arsenallal, a mint hogy dukál, mikor az ember nem csak felénk nyulakra, szelid özökre, hanem bős vadkanokra is megy!

A Szabaderdő rég híres, az ott nyaranta rendezett kedélyes összejövetelekről és Samu bá. majdnem történelmi nevezetességű tokányairól, — egy idő óta azonban a helyi Nimrodok által vadászat címén rendezett teli mulatságok sem ritkák s jó kedv és véget nem érő dāvajság tekintetében egyik sem enged a másiknak; a különbség legfőleg az, hogy a rövid nyári éjszakából kevesebb álomnak szánt órát raból el a ferliben vig poharzás mint a sokkal hosszabb teli éjjeleken.

A jó kedv, évelődés, jó bor, tokány, töltött káposzta, nyáron sült, hajtók lármája, kopok csaholása, most sem hiányzott, sőt — óh csoda! — még egy pár nyul is került teretekre; de őz, vaddisznó, a melyekre pedig ugyancsak fenekedtek a vadász urak, — azok nem.

Vaddisznó csak akadott volna, de az ő utjai csodálatosak és a golyó röppályája sem mindig biztosan kiszámítható s így esett, hogy míg Nimrodaink elnöki vezetés mellett, meglehetősen hosszú orral elmélkednek azon, hogy vaddisznó „lehetett” volna, — addig bánatuk tárgya messze jár és a jelenből következtetve, még nagyon hosszú életet ígér magának!

Ime a komikus eset, a mint megesett.

A nap — mely a Szabaderdön tudvalevőleg, hamarabb pihenni tér, hogy azok helyett is aludjék, kik ezt feleslegesnek tartják, — tehát a nap ágyába készült, — Nimrodaink az utolsó állásban sovárogtak bár egy nyul után, miután egész nap még egy egérre sem süthették ki puskájukat.

A hajtók lankadtan törtettek elő a havas ágak között s már csak elvéve hallattak egy-egy vontatott, biztató kiáltást.

És ime egyszerre felhangzik: „jön a disznó!” Megelénkül a vadászok vonala, zug az erdő a hajtók fül-siketítő lármájától, előtűnik a hatalmas kan és sűrű puffogatások között, nem is tulságos roham lépésben, végig defilíroz a vadász állások egész vonalán s méltóságteljesen, ép bőrrrel eltűnik a sűrűben! Nem egé-

TÁRCZA.

A pipaszár.

Irta: Szöllősi Jenő.

A nap ép akkor nyugodott le, mikor Gergely bácsiék házába léptem. Szép nyári est volt. A házbellek künn ültek az udvaron a nagy asztal körül. Fönn az asztal végén az öreg, mesélő jövedvében, tőle jobbra és balra fiatal rokonai, vagy négy unokaöccs, és az asztal másik végén unokája, a gyönyörű kis árva Minka. Engem szívesen látnak körükben; Gergely bácsi apám jó barátja. És a lányka... pszt!

„Bizony, mondom nektek öcsém, olyan idő soh'se lesz többé. Mint a költő mondja: „Elmult visszajöhetőnél.” Mikor még zsinóros ruha fődte testünket, másik nap ragyogott az égen; más vér buzogott az ősi erekben; nem könyvből tanultuk a hazaszeretetet. Még a szívünk is máskép járta a lüktetést! Ha mondom. Olyan igaz, minthogy tordai Tóry Gergely nemesi nevem!”

Ezek után pedig nagyokat lélegzett; mert nem is tréfa a magyar nép mai foglalkozásának ekkora sum-máját elezítálni — egyszuszra.

„Igaz, Gergely bácsi, nem élünk a hajdani szép időkben — sóhajték szerényen — de megnyugszunk a sorsban, haladunk a tudományban. Mi csak könyvből tanulhatjuk a hazaszeretetet, de szívből is — szerelmet is.” Tüzes pillantást vetettem a lánykára, ki úgy látszott, osztozott véleményemben.

„Hát ti sehonnai utószülöttek, (igy nevezett ő mindenkit ki 1849. után látta meg a napvilágot), gondoljátok, mi szerelmesek sem voltunk? Nem-e? Még a tábor közepén is volt idyll. Idyll ám az angyalát! Majd el is mondom Hanem te Gazi gyerek, töltsd meg előbb ezt a karabinert! (Igy hívta legöblösebb csibukját). — Neked

pedig édes lányom, jó lesz tán elnézni a konyhára. Vagy itt maradnál?”

A lányka fürgén elszaladt.

Jóízüket szippantva, elégedetten himbálódzott a megérdemelt öreg székben.

„Igy ni, most hát indulhatunk! Seregünk Bács alatt táborozott, mikor én a hadnagyai bojtot viseltem. Szigorú voltam, az árgyilusát, de azért a legénység szeretett, hozzám jöttek tanácsért búban és örömben. Volt seregünkben egy karesú termetű, halvány arcú fekete göndörhajú, melabus zsidó kövített. Izidornak hívták. Rendszerető és ügyes gyerek volt; egyetlen hibája, hogy félt a golyótól — az istenadta Társai csipkedték is eleget a szegényt, azért én oltalmam alá vettem, t. i. kineveztem puczeromnak. Akárhogy is bosszantották nem haragudott; — de valahányszor a legények nagyon közel találtak menni az egyik markotányosnőhöz, — pir borította el halvány arcát. Ha én voltam a közeledő olyan savanyú arcot vágott, mintha bizony ecetbe mártották volna „ezvibakját”. Szemei, olyan kérően néztek rám, hogy — isten boeásssa meg lány szívemnek — majd megrikatott az az Izidor.

Seregünk innen Arad felé indult. Az a pozsgás arcú, fekete szemű szép markotányos lány, még mindig velünk volt. Oda tapadt seregünkhöz, mint a magnes. Kezdtém sejtteni valamit.

Egy éjjel szemlém alkalmával halk beszédet hallottam. Oh, lám! Kéz a kézben, szem a szemre függesztve állt ott a két szerelmes. Oly édesen beszéltek, remélve jobb időket, hogy elfeledték, a jelen nyomasztó bajait, fáradalmait. És Éva lány, az a gyönyörű zsidó-lány, ki elhagyta érte szüleit, csakhogy közelébe lehessen, buzdította kintarsra a katonát. Letörölte homlokáról az izzadságot, szeméről lecsókolta a fájdalom-könnyeit.

Tovább már nem nézhettem e két lény boldog-

ságát, letöröltem én is a letévedt könnyemet s mentem tovább.

Másnap volt az első heves ütközetünk. A fiatal katonák ilyenkor elsápadnak, minduntalan felrántják fejüket: félnek a golyótól. „No, Izidor, hallod mint füttyül a golyó?” kötekedik vele egy vén baka. Hallod fiú, azt füttyüli: fiú! fiú! — Előre! Tüzelj!

Szegény Izidor mást se hall, csak a golyó füttyülését. Miért süvölti a golyó: fiú? Nem sokáig gondolkozhatott ezen; egy golyó a földre terítette.

Ütközet után meglátogattam őt a maródiak sátrában. A szerető lány önfeláldozással ápolta. Négy hét mulva el is hagyhatta az ágyat. Aztán eljöttek hozzám búcsúzni. Igen búcsúzni, mert kinek falába van, nem lehet katoná. Hátukra vették batyujukat és mentek világga — azaz előbb a paphoz. Boldog szegények!... A mint látom ti könnyeztek? Megérdemlik szegények. (Gergely apó könyezett legjobban.) Ugyan Gazi, töltsd meg még egyszer ezt a karabinert! — Ezt az idyllt utánozzátok!”

Hej! de szerettem volna utánozni a — szerelmet! (Már csak harez nélkül.) Ámor esábitott. Mért nem mégy ki a kertbe, hisz ott van a rózsád a rózsák közt? Nem tudod, hogy vár rád, hogy rólad ábrándozik? Hogyan dobog ilyenkor a szív! Ámor győzött.

Siettem ajánlani magamat.

Csendesen ellopózkodtam a kertbe. Minka ott ült a lugos alatti padon; befogtam hátulról szép szeméit, de ő (milyen okos lányka) mindjárt kitalálta a nevemet. Leültem melléje a padra és együtt vizsgáltuk a ragyogó csillagokat.

Istenem, de hamar is múlik ilyenkor az idő!

Lám, kinyílik a kertajtó: valaki jön.

„Pá, pá! Fusson kérem el!”

Ő kért és én hónom alá vettem lábaimat: uccezu! Ugyan magam sem tudtam, hogy tulajdonképen mért is futok. Gépiesen fogadtam szót a kedvesnek, a logika

szen számbavehető egyének azt is állítják, hogy a vadkan egy magaslaton megállt, visszafordult és a megörökösödött vadászoknak fűgét mutatott, de ezt egész határozottan állítani nem lehet, ámbar tagadhatatlan, hogy jussa volt hozzá.

De lássuk az egyes nyilatkozatokat, miért ment el ép bórral a vadkan, mert hogy vadászember beismerje egyszerűen, hogy hibázott... már olyan nincs!

D o s i u s, kinek legelőbb jött lövésre, azt állítja, hogy a disznó a sürűben volt s nem célozhatott jól. (Rosz nyelvek azt beszélnek, hogy mikor a disznó jött, ő vette be magát a sürűbe, de mi ezt nem hisszük).

H e g e d ű s és W a g n e r csak annyit mondanak: „hiszen ha mi löttünk volna!” (Örök titok marad, hogy mért nem löttek.)

F o n y i mester lött és állítása szerint talált is. (A vérnyomokat elnyelte a nagy hó!)

D e z s ö Zsiga — kit majd fellökött a kan, — éppen nyulserétes töltését cserélte ki golyóval s így elkésett. (Lehet igaz is!)

S o m b o r i állítólag nem látta. (Nagyon el volt foglalva egy általa imént elejtett nyul szemlélésével.)

H o r v á t h lött, de állítása szerint fák közé 50—60 lépésre. (A lépéseket senki sem mérte le és az ember bizonyos körülmények között néha duplán lát!)

B u d a bácsi, a nagy vadász, lött 5 lépérről, de mint mondja postával vegyes sréttel, (köztudomásu, hogy a srét és posta 5 lépérről már nem talál.)

K o n c z Berczi — ki rendületlenül állva, csak tisztegett a kannak — csupa udvariasságból engedte futni. Tudta ugyanis, hogy az alatta levő állásban van a legtekintélyesebb vendég „Gyula bácsi” s nem akarta előle elhalászni a biztos zsákmányt.

G y u l a bácsi, figyelmes levén már a nagy zajra, feszülten várta a nemes vadat, fohászkodván nagyokat, vajha előtte más le ne lőné. És ime csakugyan, egyszerre előtte áll pár lépésre, a sok hajsza, lövés fel-dühítette, serteje felborzolva, agyara csattog, — pár másodpercnyi állás után neki az őt epedve váró Gyula bácsinak! Őt azonban anyira meghatotta ennyi figyelem a kan, és udvariasság a vadászok — különösen Konez részéről, hogy golyós puskáját fához támasztotta és nyulserétes puskájával salvét lött a levegőbe, hurrát kiáltván a vigan tova koczogó kan után.

De ime ott bukkan ki a Gyula bácsi alóli állásból a társulat elnöke, a vármegye kedvenc L a c z i j a! Szegény kan véged van!

De me... Laczik annyira gyönyörködött Gyula bácsi hatás jelenetén, hogy a kanra akkor lött, mikor már csak vigan kunkorodó farkát látta, ezt állítása szerint találta is, — hisz köztudomás szerint kitűnő lövő — de így sok kárt nem tehetett a kunkorodó fark tulajdonosában. Különbösen késedelmeinek oka az is volt, hogy egy sippal előcsalogatott császármadarral (természetesen tojó) volt elfoglalva, de oh fátum a közbejött incidens folytán sem disznó, sem madár!

Hogy a felsorolt nyilatkozatok mind való igazságot tartalmaznak, arról kezeskedhetik a megne-

pedig még csak futás közben szólalt meg. (Van is ilyenkor logika!) Benn voltam a futásban, hát futottam. Hátra sem tekintve igyekeztem a rendes kungró helyet elérni. Az a valaki folyton a sarkomba volt és amint a sötétben láthatam, elem vágni szándékozott Olyasfélét éreztem, mint mikor álunkban futni akarunk, de az üldöző kis manók nem engednek bennünket. Ez nem álom a manó; nem kicsi!

Mikor célponthoz értem, valami suhogott a légben, még pedig olyan 8-as ütemben, hogy szegény hátam visszahangzott belé. Egy nyolczad pauza alatt, mielőtt a 2. ütem megkezdődött volna, föntermettem a kerítés tetején. Onnan aztán mégis lenéztem kíváncsian üldözőmre és...

„Gergely bácsi, maga az a karabíner-szárral? Ez se megvetendő idyll béke idején, nemde?”

„Tyű, az árgyilusát! Csak nem te vagy az édes öcsém?”

„Én csak tagadnám, de a hátam tanú rá...”

„Aki adtáját, szép masirozások és svengulások voltak ezek! Hú-ha! Hát valami síhedernek tartottalak, ki a méhesemet látogatja meg. (De édes volt a méz!) No de így kifárasztani egy öreg embert. Hú-ha!” (ugy látszik a hátam számításba se jött)

Az öreg erre barátságosan lehuzott a megszállott várfalról és nevetve a házba vezetett. Az asztal terítve volt. Megjelölte helyemet Minka mellett. — Tudja isten miért nekünk minden étel forró volt még a hideg hús is.

Mikor három hónap mulva haza vittem az én aranyos kis feleségemet, kit a hátamra mért porciók árán szereztem, a hozomány közt megtaláltam azt a nevezetes pipaszárat is. Most is az ágyam fölött lóg. Ugy ketteeskén kifőztük a mézeshetek atatt, hogy majdan mi is oly szertartások között nyújtjuk át jövődöbeli vönknek, amint azt Gergely bácsi megcselekedte volt velünk, illetve: azaz velem.

Jaj neked jövődöbeli vöm!

vezett vadászurak egyénisége, hisz mért is mondanák, hogy a vadászak az igazság útjáról, soha le nem térnek.

Hogy a vacsoránál minő eszmecseréknek volt szülő anyja ezen hajsza, — azt mindenki tudhatja, ki csak egyszer részt vett valamelyes vadászaton, vagy vadászajkakról előadni hallott egy-egy nevezetesebb esetet!

Talán be is fejezhetném tudósításomat ezen nevezetes vadászatról, de nem hagyhatom megemlítés nélkül, hogy a vidám társaságot — habár kevés időre is, egy szomorú eset hangolta le, döbentette meg, amennyiben aggodalom fogta el, hogy szegény Fonyi mester látóképességét a hó, qideg, vagy álmatlanság megrontotta. Elszabadult a reggeli órákban egyik kopó, nősza utánna vadászlegények, nehogy ideje előtt hajtna kezdjen.

A legény egy lövést tesz az erdőben — azzal lehet a kopót visszacsalni — diadallal jön be Fonyi mester a tornácsról, honnan a csalogatási manővert figyelemmel kísérte s jelenti, hogy nem a kopót hozzák, de a lövésnek egy nyul is áldozatul esett. Honnan tudja, chorusban.

Láttam a mint hozza kezében a vadászlegény.

Csakugyan megjelenik a legény, kezében egy iczipici mókussal.

Általános elrökönnyödés, gyanus tekintetek méreggették az elvörösödő mestert s egyszerre kitör a harsogó kacaj, melytől talán még most is zeng a szép havas erdő, melynek vadjai örömmel és bizalommal néznek egy újabb vadászat elé.

H.

T A N Ū G Y.

A közigazgatási bizottsági gyűléséről szóló tudósítás részletesebb kiegészítéséről, a tanügy iránt érdeklődők érdekében szükségesnek látjuk bővebben is közölni a tanügyi jelentést, mely szerint a f. évi október hóban a kir. tanfelügyelő meglátogatta a magyar-igeni róm. kath. iskolát, hol meggyőződött arról, hogy az iskolaérdekének a beteges tanító nyugdíjaztatása a követelménye. Zalathai a gör. kath. egyházközség újabb kedvet kapott a már beszüntetve volt iskolája további fenntartására. Sajnos azonban, hogy nem okleveles tanítót alkalmaztak a törvény világos rendelete ellenére, hanem e tárgyban tárgyalás foly a balászfalvi gör. kat. holkikus szentszékekkel s ennek eredményében azon reményben tételtet fölterjesztés a magas miniszteriumhoz, hogy sikerülni fog az ilyen törvényellenes ügyek tovább folytatását békés uton megoldásra juttatni.

Az állami elemi iskola belételeben is kedvező fordulat állott b., sok jót ígérő tanerők nevezettek ki. Az iskola telken az igazgatói és szolga lakás fedél alá került s a tanterem alapja is kiásva úgy, hogy a jövő tanév elejét már diszes házában kezdheti meg.

Kerpenyesen is volt, a gör. keleti iskolát akarta meglátogatni, de a tanítás még kezdetét nem vette.

Rész vett Abrudbányán a város által, állami segélylyel ujjonnanlétesített állami iskola számára épült kényelmes, célszerű és diszes épület felavatásának nagyon szépen sikerült ünnepélyén. Ez alkalommal bocsátott rendelkezésére a felállítandó állami kisdidőoda részére készített új épület is. Lehetetlen itt dicseréttel fel nem említeni Bojr Béla polgármester kiváló ügybuzalmát, a melyet városa népnevelési ügye színvonalának emelése szempontjából tanusít.

A hivatalban a tanfelügyelőség sokat foglalkozott a népnevelési statisztikai adatoknak bonyolult egybeállításával: a községi iskolai alapok tulajdonát képező ingatlan vagyon kérdésének a rendezésével, továbbá számos felekezeti iskola államosításával és tanítói javadalmasításával a törvény által legkevésbé meg-sabott mértékeig állami segélylyel történendő kiegészítés iránt beadott folyamodványokkal. Végezetre, ha még felemlitem, hogy október hóban iktatóra érkezett 279 ügydarab s azok el is láttattak, azt hiszem elég hű képét adtam a tanfelügyelőség munkálkodásának.

Székely Lehel.

VEGYES HIREK.

— **Fábián Sándor** gy.-fehérvári olvasó-kanonokot és püspöki helyettest Ó Felsége a Boldogságos Szűzről nevezett egeressi apáttá nevezte ki.

— **Makovicska Ottó** nagy-enyedi kir. orsz. fegyintézeti ideiglenes minőségű gondnokot az igazságügyminiszter véglegesítette.

— **Vajna Miklós** m.-újvári sóbányatiszt Máramaros megyébe Rónaszékre helyeztetett át. Sajnáljuk a derék tisztviselőnek megyénkbeli való eltávozását.

— **Uj szolgabírói és alszámvevői** állomást engedélyezett vármegyénknek a belügyminiszter, mely állomások a jövő évben lesznek betöltendők. Az új szolgabírói székhelye, a mint halljuk Zalathna lesz, a magyar-igeni és verespataki járások erdőkihágási, valamint a zalathnai körhöz tartozó községek egyéb kihágási ügyeit fogja intézni.

— **Hymen.** Apanagyfalusi Gajzágó László, Szolnok-Doboka vármegye aljegyzője, december hó 1-én

d. u. 3 órakor Budapesten, az egyetemi templomban vezető oltárhoz Sikorszky Jozefin kisasszonyt, özv. Sikorszky Jánosné urnó leányát.

— **Alsó-Fehérmegye képes ismertetését** szándékozza Máté Lajos, a budapesti „Látogatók lapja”-nak fõmuukatársa egybeállítani oly célból, hogy az szép elterjedésnek örvendő lapjukban közzétéssék. Törekvésében a közhatóságok is támogatják, a mennyiben felismerték a vállalatnak közhasznu jelentőségét és fontosságát arra nézve, hogy e lap három nyelven magyarul, — francziál és németül — jelenvén meg, hazánk szépségeit a külfölddel is megismerteti. A turista forgalom emelését nagyban elősegíti azáltal is, hogy e lap példányai a vasúti kocsikban állandóan ki vannak függesztve. Nevezett lap fõmuukatársa jelenleg megyénket utazza be, ennek nevezetességeit, személyesen megtekinteni. Ajánljuk õt a hatóságok és különösen a birtokos osztály szives figyelmébe, hogy a lapnak tervbe vett ismertetését hozzájárulásokkal támogassák. Megemlítjük azt is, hogy a lap szerkesztõsége, megyénk leírásában közlendõ képek összes klichéit a millenniumra megírandó megyei monografia részére ingyen felajánlotta.

— **„Gyászshir.** Fájdalomtól összeszorult szívvel értesitem minden ismerõseit, hogy szeretett nõvérem Emmánuel Ida f. volt Ebergényi Elemérné még f. évi márczius elején idegen hazában, Cholutekában (Közép-Amerika, Honduras köztársaság) meghalt. Nem ismert félelmet, veszélyt, midõn kivándorolt férje után egymaga kis fiával a hosszu tengeri utra kelt s ime nem adta meg neki a sors, hogy együtt jöjjenek haza. Nyugszik idegen földben, ismeretlenül s jó ismerõsök, rokonok nem kereshetik fel soha sírját. Legyen nyugalma csendes, emléke áldott. Dr. Emmánuel Gyõzõ.” — Igaz részvételt vettük ez értesítést, melyen sajnálva a derék ifju nõ városunk szülõttének elhunytát, kinek kiválóan érdekes tudósításait az idegen s elõttünk ismeretlen világrészbelõl olvasóink oly érdeklõdéssel olvasták. Valóban erõs elhatározás volt ez ifju, gyõnge nõben, midõn csak kis gyermekével Dél-Amerika partjaira, Hondurasba elvitorlázott. Ez erõs elhatározásban méltán versenyezett szintén városunk fia: Fenichel Sámuellel, kit erõs tudomány szomja szintén egy ismeretlen, sõt még veszedelmesebb világrészbe Ausztráliába — Guineába vitt s midõn már õ is hazatérni készült, áldozata lett a gyilkos éghajlatnak s a rendkívüli fáradságnak.

— **Maros-újvári hírek.** Az ifjusági egyesület megalakulván, elsõ rendes gyûlést december hó 1-én este 6 órakor az állami leányiskola egyik tantermében tartá meg. Szabud elõadást Jovian Antal igazgató tartott a magyarok eredetérõl s õsihazájukról.

A megyebizottsági tagjainak folyó hó 28-án megtartott választása alkalmából igen csekély érdeklõdést tanusítottak a választók. Videkrõl alig 6-an szavaztak.

Beadott összesen 43 szavazólap. — Megválasztottak: Dr Havas Gyula kir. tanfelügyelõ 43; Jovian Antal állam iskolai igazgató 41 és Domokos József újonnan kinevezett fõnök segéd 28 szavazattal.

— **Nyulacsák a rendõrségen.** Rendõbíró. Az õn felesége azzal van vádolva, hogy két nyulfiókat házához nevelésre vett és õn ezt elnézte. Mivel mentheti magát ezen, a vadásztörvény elleni kihágásért? Férfj. Igenis tekintetes ur, a dolog úgy történt, hogy szállóban, bekerített helyen, ahol nemsokára csak filoxera fog lenni, — két ártatlan (?) leányzó talált két igazán ártatlan nyulfiókat. Ölköbe rakták s behozták házához, hol feleségem nagy örömmel ápolás alá vette az apátlan-anjátlan nyulcescemõket. Ehez joga is volt, mert amint tudni tetszik, feleségemnek nincs gyermeke és így a nyulfiókára fordított kedvesség által mást nem rövidített meg. Eddigi történetünkben tehát õten szerepelnek, t. i. két leány, két nyulacska és a feleségem. A büös, a vétkes tehát csakis ezen öt között keresendõ, ha t. i. jogilag létezik vétkes ez ügyben, de nem én, ámbar lovagias jellememnél fogva belátom, hogy a jelzett öt nõi teremtmény hielyt nekem kell helytt állani, mint családfõnek, s mint a nyulacsák nevelõ-apjának. De hát hol van az X ur, mely kimondja azt, hogy én vétettem, polgárilag kihágtam s ezért súlyosan kell bünhõdnöm? Sehol kérem, sehol! Azért, hogy a városunkbeli sontagsjagerek nem lőnek nyulat, engem kell feladniok?! Azért, hogy megengedtem a feleségemnek, hogy czuczlit adjon pár napra annak a két leány nyulnak? Mít vétettem én abban, hogy az a szállóban sétáló két hajadon kivette fészkebõl a fiókákat s elhozták házához? Talán bizony azzal kellett volna az áldott házi békét megrontanom, hogy dobtam volna ki házamból nyulat, hajadont, feleséget? Hiszen a nyul vadállat, kártékony állat, mely elrágja szõllõmet, gyümölcsfáimat s így még jogom is lett volna elpusztítani. Eugem tehát a mai pénzszük világban, a tulon tul földadott, vadásztürelmetlenséggel fölrsrófolt büntetéssel ne tessék bántani, mert különben is kötelezõleg ígérem, hogy ezentul, ha még ily eset fordulna elõ házamnál: a leányokat az anyjukhoz, a nyulat a rendõrkapitánysághoz, a feleségemet pedig a fõzõkanálhoz fogom utasítani: R e n d õ b í r ó: Õn a vadásztörvényt megsértette a nyulak jogtalan letartóztatásával s ezért 10 frt pénzbírságra ítélem. Férfj: Fellebezést jelentek s kérem a vármegye alispánját, hogy igazságot adjon nekem.

— **Az iparos ifjuság estélye.** Mindig kedves kötelességemnek tartom szerény szavamat fölemelni akkor, midõn kicsiny társadalmi életünk tömörülésérõl oly megnyugtató tapasztalatot szerzek. Családok az ál-

lamot
Demo
gyá t
tása
ban,
Igen,
dunk
szom
dig i
remé
erköl
zett,
és pe
gyors
meim
karol
ha e
most
zajuk

tak:
önagy
zsefin
50 k
kr.,
1 frt
sága
Sánd
20 k
kr.,
Adom

a ma
tési
mét
lok
mény
ber
fõbá
lágos

Az e
lása
meg
köte
nése
nyitv
más
vezé
lõnõs
emlé
egy
szöv
örzõ
nyor
meg
anna
impe
fõm
hét
meg

jobb
irato
egy
orsz
FÖI
kap
mer
hanc
költ
hage
Salv
Esci
man
ujab
mag
fõlér
lom
nove
talál
évfo
tudó
lan s
irod
ból
kedo
czik
Hos
fogla
taná
sát
óhaj
kedv
nyen
gyen

ról i
egy
tük
ipar
tályt

lamot, azok élete társadalmi létünk alapját képezik. Demokraták vagyunk, munkánkkal igyekezzünk nagygyá tenni hazánkat s ezen demokráciának igaz ohajtása így szól hozzánk: legyetek testvéreink a munkában, legyetek a mi vérünk örömeinkben. Örömeinkben? Igen, munkánk után mi is tudunk örülni, mi is tudunk boldogok lenni. Így volt ez a múlt hó 24-ikén, szombat este is, midőn a mi iparos ifjainknak már eddig is szép eredményeket feltűntető és a jövőre biztos reménnyel működő önképző és betegsegélyző egylete erkölcsileg is igen fényesen sikerült mulatságot rendezett, melyen kedélyes, szép lányok, fess honvédtisztek és polgárok mind, igazán felelték az élet gondjait a gyorsan lefolyt néhány óra alatt: egyek voltak érzelmeinkben, s együtt mulattuk kertszül az estélyt, fölkarolták azt mind, kik csak szeretnek bennünket. És ha egy kis rész elfoglaltsága miatt nem is látogatott most meg, bizonyára jövőre lesz szerencsénk hozzájuk. Sz. Ö.

— **A szegény tanulók** felruházására adakoztak: a Várszeg-utca jobb soráról a Bartha Zsigmondné öngyűsége ivén: Harmath Miklósné 1 frt. Scheidel Józsefné 1 frt. Stephany Elek 1 frt. Özv. Ravai Józsefné 50 kr., Lázár Imréné 50 kr., özv. Löcsey Lajosné 50 kr., özv. Hudelist Mátyásné 2 frt. Bartha Zsigmondné 1 frt. Összesen 8 frt. — A dr. Werner Gyuláné öngyűsége ivén: Róka Mihály 15 kr., Alexioritis 20 kr., Sáska Sándor 1 frt. Józsa Károly 10 kr., özv. Müller Jánosné 20 kr., Villersdorfer Antalné 10 kr., Czeiler Aduárd 50 kr., dr. Werner Gyuláné 2 frt. Összesen 4 frt 25 kr. Adományozott özv. Izai Gergelyné 5 ruhadarabot.

— **A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara** a maros-újvári főbányahivatal által megküldött árlejtési hirdetmény alapján felhívja az érdekeltek figyelmét a maros-újvári és deésaknai kir. sósánya hivatalok részére az 1895. évben szükséges anyagok és termények szállítására. Az utóajánlatok **f. évi december 20-án**, déli 12 óráig adandók be a maros-újvári főbányahivatalhoz. Banaupénz 5 százalék. Bővebb felvilágosítást nyújt a kamara irodája.

— **A magyar nemzet ezer éves története.** Az egész ország közveleményének magaslatló nyilvánulása között, mely az Athenium r. társaság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” című tíz kötet s illusztrált nagy munka első füzetének megjelenése alkalmából a sajtóban és közbeszédben mindenfelé nyilvánult, ime az első füzetet nyomban követi a második füzet, mely folytatása Marczali Henrik „A vezérek kora” kötetének. Ezt a második füzetet különösen érdekessé teszi a legrégebbi írott magyar történeti emlékeink egyik legbecsesbikének, a szent-galleni codex egy lapjának színes könyvomban előállított hasonmás szövegolvással, továbbá a magyar nemzeti muzeumban őrzött kelta fegyverek sikerült rajza, valamint a szövegbe nyomtatott számos csinos kisebb metszet. Ez az eddig megjelent két füzet most már megközelítő fogalmat ad annak a nagyszabású történeti munkának alakjáról és impozans kiállításáról, mely a magyar nemzet ezeréves főnállása emlékének maradandó megörökítője lesz. Egy hét múlva a harmadik füzet következik. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 frt 60 kr. Egy füzet ára 30 kr.

— **A közeledő hosszú téli esték**re minden jobbmódú család gondoskodik könyvekről vagy folyóiratokról, melyekkel a tél unalmát elűzze. Mindakettőt egyesíti az, a ki a *Gerő Attila és Cserhalmy II. Irén* országosan ismert írók szerkesztésében megjelenő „KÜLFÖLD” című szépirodalmi lapra előfizet, mert itt nem kap ephemere, csak aktuális értékű cikkeket, nem ismeretlen nevű írók tollából eredő ponyvaregényeket, hanem a legelőkelőbb külföldi regény és novellairók és költők nagy áldozatok árán megszerzett műveit. Spielhagen, Ouida, Zola, Daudet, Ohnet, Gyp, Serao, Matild, Salvatore Farina, Cesare Lombroso, Ossip Schubin, Eschtruth, Suttner, Urechky, Couperus, Holger, Drachmann, Gerhart Hauptmann, Juan de Valera stb. legújabb és legjobb regényeit, novelláit és verseit sikerült magunkhoz váltani, úgy, hogy lapunk minden évfolyama fölér egy klasszikus könyvtárral, mely a modern irodalom legremekebb regényei több mint száz örökbecsű novella és 150 verses műremeke a világirodalomnak találhatók. Azonkívül egész képcsarnokot nyújt egy-egy évfolyam, mert arcképben hoz 52 külföldi nagy író, tudóst, művészt, diplomatát stb. Lapunk a részrehajlatlan szini és könyvkritikaorganuma, mely minden érdemes irodalmi műről a legelőkelőbb magyar kritikusok tollából kimerítő jóindulatú, oktató bírálatokat hoz. Kereskedőket érdeklő kereskedelmi, ipar és közgazdasági cikkei a legégetőbb kérdéseket tárgyalják e téren. Hosszabb, felette érdekes ciklusban fog a nőikérdéssel foglalkozni és szíves és részletes felvilágosítással és tanácsal szolgál minden női előfizetőnek, a ki tudását vagy ügyességét részint kenyérkereset céljából ohajtja kiművelni vagy értékesíteni vagy a ki csupán kedvtelésből kívánja magát kiképezni. Előfizetési ára negyedévre 2 frt 60 kr. Mutatványszámokat küld ingyen a kiadóhivatal Nádor-utca 15.

— **A magyar gyáripar** újabb nagy diadalról igen örvendetes hírt kaptunk. A lembergi kiállítás egyik osztályában, a tűzfevőkönk osztályban megvették valamennyi külföldi gyárat. A diadalt két törekvő iparvállalatunknak köszönhetjük. A tűzi fevőkönk osztályban a legelső kitüntetést, a díszoklevelet a Tarnó-

czy-gyár Budapesten kapta, a második díjat, aranyérmét a W a l s e r - g y á r Budapesten, a harmadik díjat, aranyérmét C s e r m a k R. gyár Teplíczen, a negyediket R. A. S m e k a l S z m i c h o w b a n, az ötödiket Liel J. G. Biberachban, a hatodikat, ezüstérmét E. C. Flader Sorgenthalban, a hetediket ezüstérmét Rözen Antal Krakóban, a nyolcadikat, ezüstérmét Doute R. Fr. Bialin és a kilencediket, bronzérmét a Geittner és Rausch fevőkönkgyára Budapesten kapták.

— **HOMEOPATHIA** Ezen címmel Hazslinszky Károly budapesti gyógyszerész egy új folyóiratot ad ki, mely hivatva van Magyarországon a homeopathiát népszerűvé tenni. Hazslinszky, Sándor-teri gyógytárban egész új intézetet állított fel, a hol a homeopathia legújabb vívmányait tanyulmányozza és a legújabb gyógyszereket készíti. Ebben a munkában tudós fővárosi orvosok támogatják s a szerzett tapasztalatokat fogja folyóiratában közzé tenni. A „Homeopathia” megjelenése iránt illetékes körök nagy érdeklődéssel tekintene.

Szerkesztőség:
Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN
Kiadó: CIRNER J. JÓZSEF.
Nyomatott Cirner J. József könyvnyomtatójában Nagy-Enyed.

Henneberg G. (es. kir. udvariszállító) selyemgyára Zürichben, privátmegrendelőknek lakására közvetlenül szállít fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenkint 45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vámmentesen, sima, esikós, kokázott s mintázottakat, a napszót stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín és anyagtalan). Mintak postafordulóval küldetnek. Svájcba eimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. (1)

Sz. 426/894. főisp.

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatomra bizott Alsófehérvármegye kisenyedi főszolgabírói járásban a közgazgatási járási írői állás

megüresedvén, — e 450 frt fizetéssel és 100 frt lakpénzzel javadalmazott állásra ezenel pályázatot nyitok.

Felhívom tehát mindazokat, kik ez állást elnyerni akarják, hogy az, 1883. évi I. t. ez. 19. §-a értelmében kellőleg felszerelt folyamodványukat folyó évi december hó 15-éig hozzám annál bizonyosabban betérjesszék, minthogy az ezen határidőn túl beérkező folyamodványokat figyelembe nem veszem.

Alsófehérmegye főispánjától.

Nagy-Enyed, 1894. november 23.

Zeyk Dániel,
főispán.

Fürdő megnyitás.

Tudatom a n. é. közönséggel, hogy **Porond-utca 32. szám** alatt, ujonnan berendezett

meleg kád-fürdőmet

mai nappal megnyitom és a n. é. közönség rendelkezésére bocsátom.

Fürdőm berendezésénél minden tekintetben szemelőtt tartottam, hogy kényelmes kádak, hideg zuhannyal, valamint pontos, jó kiszolgálással és tisztaság által a fürdő közönség kényelmét megszerezhessem.

Fürdőm nappal és éjjel a fürdőközönség rendelkezésére áll, kivéve **péntek d. u. 5 órától, szombat délután 5 óráig.**

Fürdő-jegy ára: Bérlet-jegy ruhával 30 jeggyel 10 frt. Havi bérlet-jegy ruhával 10 jeggyel 3 frt 50 kr. Meleg kád-fürdő egy-szeri használatra 40 kr. Deák és katonajegy 30 kr. Családi fürdő egyszeri használata 60 kr.

Remélve, hogy a n. é. közönség méltányolni fogja azon törekvésemet, hogy N.-Enyed városának egy régi szükségletét elégítettem ki és támogatása által vállalatomat elő fogja mozdítani, melynek elvárása mellett vagyok.

N.-Enyed, 1894. nov. 18. kiváló tisztelettel

Salamon Ignác.

Sz. 26071/894 tkvi.

Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbírósg mint tkvi hatóság által közhírré tétetik, hogy Berger J. Lipót budapesti lakos végrehajtónak Drumár Miklós abrudbányai lakos végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőke, ennek 1893. márczius 6-tól járó 6% kamata, 22 frt 95 kr. költség és jár. behajtása végett az abrudbányai

kir. járásbírósg területéhez tartozó Abrudbánya község 115, 262, 1057 sz. telekkönyvbe foglalt következő ingatlanok 115 telekkönyvbe özv. Muresan Anna sz. Kobori javára biztosított haszonélvezeti jog érintetlen hagyása mellett 1. srsz. 238 hrsz. 215 tkkbe bejegyzett kert, 2. srsz. 240. hrsz. alatti faház ká. 50 frt, bp. 5 frt. 1. srsz. 241. hrsz. 262. tkkbe bejegyzett faház, 241. hrsz. alatti kert, ká. 601 frt, bp. 60 frt 10 kr. 1. srsz. 2948/2 hrsz. 1057. tkkbe bejegyzett kaszáló, 2988/1.2 alatti kaszáló, ká. 219 frt, bp. 21 frt 90 kr. és tartozékai az abrudbányai kir. tkvi hatóság helyiségében a megtartandó nyilvános árverésen 1894. évi december hó 29-én d. e. 10 órakor a kikiáltási ár 10%-ának bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Vevő tartozik a vételárnak 1/3-át az árverés napjától számítandó 30 nap a. 1/3-át 60 nap alatt 1/3-át 90 nap a. és ugyanazon naptól számítandó 6% kamatokkal együtt a gyfehérvári kir. adó. mint bírói letéti pénztárnál az 1881. évi 39425 sz. I. miniszteri rendelet értelmében lefizetni.

E hirdetményvel kibocsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen hatóság és Abrudbánya községben az előjáróságnál tekinthetők meg.

Abrudbányai kir. tkvi hatóság 1894. október hó 3-án.

Veress,
kir. albiró.

Sz. 2225—94. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A kir. kincstár végrehajtónak Korlaes Juon farkastelki lakos végrehajtást szenvedő ellen 110 frt 97 $\frac{1}{2}$ kr. s jár. iránti végrehajtási ügyében, végrehajtató kérese következtében a végrehajtási árverés 110 frt 97 $\frac{1}{2}$ kr. tőke, ennek esetleges 6% kamata 7 frt 50 kr. eddigi, valamint a 6 frt 30 kr. megállapított, ugy a még felmerülő költségek felhajtása végett az 1881. LX. t. ez. 144. §-a alapján a 146. §-a értelmében, tekintettel a 156. §-a a) pontja Korlaes Juon végrehajtást szenvedőnek, valamint Korlaes Éva, Vasília és Maria végrehajtást szenvedő társtulajdonosainak a farkastelki 782 számú tkkben A + I. r. 194, 195. hrszámú épületes btelek 206 frt, a 3 r. 522, 523. hrsz. szántó 19 frt, a 4 r. 1183. hrsz. szántó 23 frt, a 6 r. 1579. hrsz. szántó 104 frt, a 7 r. 1764. hrsz. szántó 6 frt, a 8 r. 1925. hrsz. kaszáló 63 frt, a 9 r. 2192/2, 2193., 2194. hrsz. szántó 71 frt, 10 r. 2294. hrsz. kaszáló 43 frt, a 14 r. 2479. hrsz. szántó 19 frt, 15 r. 2566. hrsz. szántó 14 frt, a 16 r. 2853. hrsz. kaszáló 9 frt, a 17 r. 2899. hrsz. szántó 11 frt, a 18 r. 2991. hrsz. kaszáló 8 frt, a 19 r. 3172. hrsz. szántó 16 frt és a 20 r. 3189. hrszámú szántóra 18 frt megállapított kikiáltási árban elrendelték és pedig a fentebb elősorolt ingatlanok felelésének egytőderé e) l. alatti özv. Korlaes Juonné javára bekebelezett haszonélvezeti jog fentartásával azon megjegyzéssel, hogy végrehajtást szenvedő társtulajdonosai az árverésen mint árverelők részt vehetnek.

Az árverés megtartására határnapul **1894. évi december hó 17-én** délelőtt 10 óráig tüzetik ki Farkastelke község házához.

Arverezni szándékozik — végrehajtató kivételével — kötelesek az ingatlanok 10 %-at készpénzben, avagy az 1881. LX. t. ez. 42. §-ban jelzett arfolyammal számított óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. ez. 107. § értelmében a banaupénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár két egyenlő részletben és pedig az első az árverés napjától számítandó 30 nap alatt, a második részlet pedig ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamattal együtt az 1881. évi 39415 i. m. ez. a kelt rendeletben előirt módon a nagyenyedi m. kir. adóhivatal, mint bírói letéti pénztárnál befizetni.

A banaupénz az utolsó részletben fog beszámíttatni. Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóságnál és Farkastelke község előjáróságnál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fent írt tkkben feljegyzett, az árverési hirdetmény egy-egy példánya a bíróságnál szabályszerűen kifüggesztetni, szabályszerű közzététel végett az árverési feltételek egy megtekinthetésére szánt példányok a farkastelki községi előjáróságnak és egy-egy hirdetmény példányai közzététel végett Szászpaták, Monora és Kiseszerged szomszédos községek előjáróságainak megküldetni és a menyiben a kikiáltási ár 300 frtot meghalad, ezen árverési hirdetmény kivonata a N.-Enyedben megjelenő „Közérdek” című hetilapban egyszeri közzététel végett, végrehajtató ügyvédjének kiadati rendeltetik, kiutasítatik, hogy a közzététel igazoló lappéldányt az árverés megtartására kiküldötnek adja át.

Ezen árverési hirdetmény az árverési feltételekkel együtt az 1881. LX. t. ez. 153. §-a intézkedéséhez képest:

1. Müllér Mihály tiszti főügyész N.-Enyedben, felperesi ügyvédnek, az árverési hirdetmény közzéteendő kivonattal,
2. Korlaes Juon, végrehajtást szenvedő,) Farkastelken,
3. Korlaes Éva,)
4. Korlaes Vasília)
5. a nagy-eyedi kir. pénzügyigazgatóság,
6. Farkastelke közs., előjáróságnak, mint a hol az elárverezendő ingatlan fekszik,
7. Szászpaták)
8. Monora) szomszédos községek előjáróságaiuk,
9. Kiseszerged)
10. Korlaes Marina özv. Korlaes Juonné Farkastelkén megküldeteni.

A kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság.

Balázsfalva, 1894. szeptember 12-én A kir. járásbíró.

Enyedy Lajos,
kir. táblai bíró.

8264. szám drb. 1894.

Hirdetmény.

Oroszi községe határán fekvő közs. legelő elkülönítése alkalmával a volt urbéreseknak közös használatra fennmaradt közös legelő egyénekenkénti felosztása és kihatása ezen bortokosok által kértetvén — a megengedhetőséget tárgyzó kérdés eldöntésére szükséges nyomozás megtétele végett törvényszéki bírói küldetvén ki, — nyomozásnak a helyszínén Oroszi községben leendő foganatosítása végett, határidőül **1895. évi január hó 10-ik** napja útjetik ki, — s ehhez a jogosultak ezen hirdetmény útján oly hozzáadással idézgetnek, hogy az eljárás további folyamán személyenkénti idézés, vagy értesítés elvárása nélkül érdekeik képviseléséről gondoskodjanak.

A gyulafehérvári kir. törvényszéknek, mint urbéri bíróságnak, 1894. évi október hó 29-én tartott üléséből.

Lóvy Albert,
jegyző.

Nemes Sámuel,
kir. törv. széki elnök.

472 sz. 1894.

Árverési hirdetmény.

Alólirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagy-enyedi kir. járásbírósióság 3665-894 számú végzése által Pap Ferenc nagy-enyedi lakos végrehajtató javára Z. Szűcs Sándor nagy-enyedi lakos ellen 400 forint tőke, ennek 1894. évi június hó 1-ső napjától számított 6 százalékos kamatai és egyéb törvényes járuléka követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság foglalt és 500 forintba becsült két tehén, két tulok, egy borjú, egy ökor, szeker, nyolcvan literes véka tiszta búza és tizenhárom barab sertesből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 3840 számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Nagy-Enyeden a városihoz előt leendő eszközökre, 1894. évi december hó 6-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzték és ahoz a veneti szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok, ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legelőbbit igénynek becsárón alól is eladtnak lenni.

Az elárverzendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nagy-Enyeden, 1894. évi november hó 12-ik napján.

Gajzágó Simon, k. b. végrehajtó

M. kir. kolozsvári 21-ik honvéd gyalog ezred. 2-ik zászlóalj. Közétkézési bizottság.

Árlejtési hirdetmény.

A helybeli honvéd zászlóalj közétkézési bizottsága ezen zászlóalj legénysége részére, az 1895-ik egész évre szükségelendő marha, illetve sertés, borjú, vagy juhhús szállítására nyilvános árlejtést hirdet.

A napi szükséglet körülbelül 100 főre, tehát átlag 18-20 kilogrammban állapítható meg, mely húsmennyiség a váltalkozótól helyben vétetik át.

Az árlejtés folyó évi december hó 9-én reggeli 8 órakor a helybeli honvéd laktanya 6-ik század irodahelyiségében fog megtartatni.

Részt venni szándékozók emélfogva említett napon és órában személyes megjelenésre, esetleg 50 krajczáros bélyeggel ellátott írásbeli ajánlat beküldésére felhívtnak.

Az ajánlatban, melyhez 100 forint, azaz száz forint bánatpénz is csatolandó, kitüntetendők az árak számmal és betűvel, valamint az is kitüntetendő, hogy ezen árakban a nettó fizetendő fogyasztási adó, vagy bármely más illeték már befoglaltatik, úgyszintén azon körülmény, hogy az ajánlatkérő a szállítási feltételeket ismeri.

Az ezekre vonatkozó bővebb felvilágosítás fenti bizottságnál a honvédlaktanyában naponként délelőtti 8 órától 12-ig nyerhető.

Ezen bizottság fentartja magának azon jogot, hogy az ajánlattevők között, esetleg az ártól való eltekintés mellett is szabadon választhasson.

A kitűzött határnapon túl tett ajánlatok tekintetbe nem vétetnek.

N. Enyed, 1894. november 27.

A m. k. kolozsvári 21. honvéd gyalog ezred 2-ik zászlóalj étkezési bizottsága.

Sz. 270-894. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbírósióság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Albina n.-szabai takarékos és hitelintézet, és továbbá eszterláki dr. Atczés Béla nagyváradi ügyvéd végrehajtatóknak Hütter Katalin, férj. Lutsch végrehajtást szenvedő elleni 118 forint 95 krajczáros követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a vizaknai kir. járásbírósióság területén levő Gergelyfája község határára fekvő, gergelyfajú 310 sz. telekjegyzőkönyvben A 7, 9, 12, 20 és 53 r. 1136, 2376/2, 4854-4855, 5504. hrsz. Lutsch Katharina, sz. Hütter végrehajtást szenvedő nevére álló, valamint időközben a gergelyfajú 635. számú telekjegyzőkönyvben A 3-11 1834a, 2308/1, 2222a, 2970a. 3461, 3817b, 3845b, 4133a, 4706, 258 /1. hrsz. alatt felvett és Drassován Thea nevére eladás folytán átment, uemkülönb a gergelyfajú 725. számú telekjegyzőkönyvben A 7 1 r. 2589/2 hrsz. alatt felvett és Szegedi Johan és neje Knuff Katharina nevére eladás folytán átment és az ő tulajdonát képező ingatlanokra az árverést 334 forintban ezenen megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi, decz. hó 27-ik napján, délelőtti 10 órakor, Gergelyfája község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtnak fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 42. §-ában jelzett árfoylammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Vizaknán, 1894. évi november hó 13-án.

A kir. járásbírósióság mint telekkönyvi hatóság.

Szentmiklós József, kir. aljbíró.

LE GRIFFON Valódi Francia papír a legjobb A LEGKERESETEBB SZIVARKA PAPIR az egészségnek leghasznosabb

Sz. 3827-894 közg.

3-3

Hirdetmény.

Alólirott városi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező alsó, középső és felső (tót-utcazi) egyenként 3 kövü lisztelő malmok, nemkülönb a belpiaczi szemét- és vásárvám, 1895. évi január 1-től, három egymásután következő évre, folyó évi december 3-án, a városi tanács irodájában tartandó nyilvános szó és zárt írásbeli ajánlatok elfogadásával bérbe fognak adatni.

Kikiáltási ár:

- 1) az alsó malomra évi 2200 frt, 2) a közbelső malomra évi 3333 frt 33 kr, 3) a felső malomra 1600 frt, 4) a belpiaczi szemét és vásárvámra évi 3333 forint 33 krajczár.

Árverezni óhajtok kötelesek az árverés előtt a kikiáltási ár 10 százalékat készpénzben letenni.

Bérlő biztositékul egy évi bérösszegnek megfelelő készpénz, vagy óvadékképes papírt, esetleg ingatlanban legkevesebb kétszeres értékű ingatlant köteles nyújtani. A városi tanácsból.

Nagy-Enyeden, 1894. november 14-én.

KOVÁCS GYULA, polgármester.

Sz. 295-894. elnök.

2-2

Pályázati hirdetmény

Gyulafehérvár sz. kir. város tanácsánál szervezett jegyzői állásra pályázat nyitattik.

Felhívtnak a pályázók, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket e f. év december hó 4-ig alólirott polgármesteri hivatalhoz terjesszék be.

A pályázati kérvényhez melléklendők az 1883. évi I. t. cz. 3. esetleg 6. §-ban előlirott képesítési okmányok, születési és erkölcsi, valamint az eddigi hivataloskodásról szóló bizonyítvány.

Ezen állással járó évi fizetés 700 (hétszáz) forint s a közzgyűlés által esetleg megszavazandó pótlék, továbbá a városi nyugdíj szabályzat értelmében a nyugdíjban leendő részesedés.

Gyulafehérvár sz. k. polgármesterétől, 1894. november hó 18-án.

NOVÁK FERENCZ, polgármester.

Sz. 13920-894.

Alsófehérvármegye Alispánjától.

Árverési hirdetmény.

Az Alsófehérvármegye tulajdonát képező mihályfalvi marosi állóhídon a m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur által engedélyezett vámszedés, 6. azaz hat egymásután következő évre, vagyis az 1895-ik év január hó 1-ső napjától, az 1900-ik év december hó 31-ik napjáig bezárólag terjedő időre, a vármegye házában, a kir. állam-építészeti hivatal helyiségében 1894. évi december hó 20-ik napján délelőtti 10 órakor tartandó árverésen, szóbeli és írásbeli ajánlatok elfogadása mellett bérbe fog adatni.

Az árverési és bérlési feltételek nevezett kir. áltami építészeti hivatalnál naponta a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Bérleni kívánók felhívtnak, hogy 1800 frt. kikiáltási ár 10%-át tevő bánatpénzzel ellátott ajánlatukat a jelzett ideig alólirott adják be, vagy az árverés megkezdése előtt fizessék be.

Nagy-Enyeden, 1894. évi november hó 20-án.

Csató János, kir. tanácsos alispán.

2-2.

Sz. 4325-894.

Árlejtési hirdetés.

A maros-ujvári és deés-aknai m. kir. sóbánya hivatalok számára 1895. évb en a következő termények szükségesek.

I. Maros-Ujvárra.

Table with 2 columns: Item name and quantity. Items include Elegybuza (2000 hectl.), Törökbuza (Tengeri) (1000), Bükk tűzifa (5000 köbmt.), Petroleum I. rangu amerikai (8000 klgr.), Fagygyu gyertya (8000), Repceze olaj tisztított (1000), Parafin kenőcs (1000).

II. Deés-Aknára.

Table with 2 columns: Item name and quantity. Items include Fagygyu gyertya (1000 klgr.), Petroleum I. rangu amerikai (600).

Ezen termények és anyagok szállítását elvállalni szándékozók felhívtnak, hogy 50 kr. bélyeggel ellátott és 5%-nyi bánatpénzzel felszerelt, esetleg csak egyes tárgyakra és hivatalokra vonatkozó a pályázati feltételekben meghatározott módon kiállított írásbeli ajánlataikat 1894. december hó 20-án d. e. 10 óráig „Ajánlat anyagok szállítására” felirattal ellátott borítékban lepecsételve, alólirott kir. főbányahivatalhoz nyujtsák be.

Az árlejtési és szerződési feltételek a maros-ujvári m. kir. főbányahivatalnál megtekinthetők.

M. kir. főbányahivatal.

Maros-Ujvárt, 1894. november hó 22-én.

1-3

Máriaczei Gyomorcsseppek. Magyarországi forrástár: Török József gyógyszerész. Budapest, Király utca 12 sz. A védjegy és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”. A Máriaczei gyomorcsseppek valódián kaphatók. Kovács József gyógyszerésznél Nagy-Enyeden. Schieszl Károly gyógyszerésznél Balászfalván. Wolf G. és fia gyógyszerészeknél Tordán.

KITÜNŐNEK és MEGBIZHATÓNAK ISMERT BORKIVONATUNKAT melegen ajánljuk. Eredeti gyári árjegyzék szerint kapható Nagy-Enyeden. Biztricsány Lajos Winkler János Pallos Gyula fűszerkereskedő cégeknel. Valódiságáért az alant jegyzett igazgatóság szavatol. Tokaj-Hegyaljai Cognacgyár Részvénytársaság S.-A.-Ujhelyben. Dr. Nyomárkay Ödön, Székely Elek, Zemplénmegye közorház orvosa. ügyvéd. Figyelem a fentü véd-jegyre!